

شيعه و حسنيهها

الشيعه والحسينيات

تأليف:

شيخ عبدالله عبدالعزيز

این کتاب از سایت کتابخانه عقیده دانلود شده است.

www.aqeedeh.com

book@aqeedeh.com

آدرس ایمیل:

سایت های مفید

www.aqeedeh.com

www.islamtxt.com

www.ahlesonnat.com

www.isl.org.uk

www.islamtape.com

www.blestfamily.com

www.islamworldnews.com

www.islamage.com

www.islamwebpedia.com

www.islampp.com

www.videofarda.com

www.nourtv.net

www.sadaiislam.com

www.islamhouse.com

www.bidary.net

www.tabesh.net

www.farsi.sunnionline.us

www.sunni-news.net

www.mohtadeen.com

www.ijtehadat.com

www.islam411.com

www.videofarsi.com

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

فهرست مطالب

۳.....	شیعه و حسینیه‌ها.....
۷.....	بدعت گریه و خود زنی.....
۱۳.....	شیعه زیارت قبر را بر حج ترجیح می دهند.....
۱۷.....	دروغ پردازی‌های شیعه درباره خاک کربلا.....
۱۸.....	ساختن تسبیح از خاک قبر.....
۱۹.....	خاک قبر حسین شفای درد است.....
۱۹.....	سنت روز عاشوار روزه است نه خود زنی.....

شیعه و حسینیه‌ها

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ بالله من شرور أنفسنا ومن سيئات أعمالنا من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي له وأشهد أن لا إله إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَقَاتِيهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾ ﴿١٣١﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَهَا وَبَثَّ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا﴾ ﴿١٣٢﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ﴿٣٠﴾ يُصْلِحْ لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا﴾ ﴿٣١﴾.

أما بعد فان أصدق الحديث كتاب الله وأحسن الهدي هدي محمد وشر الأمور محدثاتها وكل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة وكل ضلالة في النار.

براستی که علمای شیعه، نشر و پخش شیعه‌گرایی را بر خود واجب کرده و در راه ترویج و توسعه این مذهب از هیچ کوششی دریغ نکرده و از ظلم و ستم بر سایرین و سرکوب مخالفین هرگز کوتاه نیامده‌اند، هر وسیله‌ای را به کار برده و هر راهی را رفته‌اند، کتابهای بسیار زیادی را به چاپ رسانیده و به صورت رایگان توزیع کرده و علمایشان را به دورترین نقاط جهان فرستاده‌اند، نیاز نیازمندان را برطرف ساخته و از نویسندگان ضعیف‌الایمانی که آخرت خود را به دنیا فروخته‌اند بهترین بهره را جهت نوشتن خواسته‌های خود برده‌اند، تمام این تلاش و زحمات برای عوامفریبی و گول زدن افراد ساده لوح و ناآگاه است.

موضوع این رساله ما بهره برداری آنان از جریان شهادت امام حسین علیه السلام است که با چرب زبانی و نیرنگ و کتمان حقیقت و نقل داستان‌ها و روایات دروغین، احساسات و

عواطف مردم ساده را بر انگیزخته تا بدین شیوه بتوانند به هدف اساسی خود که وارونه جلوه دادن دین و طعنه زدن بر یاران پیامبر و فرستادن لعن و نفرین بر بهترین امت است دست یابند.

جالب اینجا است که اهل بیت پیامبر شیعه را مذمت کرده و از آنها به بدی یاد کرده‌اند. جای هیچ شک و تردیدی نیست که تمام جریمه‌ها و سمت‌ها به شیعه برگشته و بر آنها ثابت می‌گردد.

آنها امام حسین را به کوفه دعوت کرده و پس از آمدنش از وی حمایت نکرده و در نتیجه جنایت وحادثه کربلا رخ داد. امام حسین رو در روی آنان می‌گوید: وای بر شما، هلاکت و نابودی و گرفتاری و بینوایی و عذاب سخت بر شما باد، ما را با عشق و شور و اشتیاق دعوت کردید و ما نیز در کمال سرعت و با اضطراب درونی، دعوت شما را اجابت کردیم، اما شما شمشیری را که در دستان ما بود، علیه خود ما تیز کرده و آتشی را که ما بر دشمن مشترکمان روشن کرده بودیم، علیه ما بر افروختید، علیه دوستان خود دشمنی واحد و برای دشمنانمان یاور و همدم شدید، گناهی از ما به نسبت شما سر نزده بود، پس وای به حال شما که ما را نپسندیدید (شما باعث این جنگ شدید) شمشیر در غلاف بود و دلها آرام و ساکت و پرچم جنگ بر افروخته نبود، شما با سرعت زیاد مانند حیوان تیز پا به سوی پیمان بستن با ما شتافته و برای آن بستر سازی کردید، اما پس از آن با حماقت و گمراهی، آن پیمان را شکستید، بله به خدا سوگند آن اخلاق پسندیده ایی که ریشه شما بر آن سبز شده بود، در میان شما سرافکنده و نابود شده پس کثیف‌ترین میوه درختید و لقمه خوبی هستید برای غاصب، آگاه باشید که لعنت و نفرین خدا بر ستم‌گران پیمان شکنی که پس از بستن عهد و بیعت آن را می‌شکنند!

فاطمه صغری که شیعه بر وی اشک تمساح می‌ریزند، می‌گوید: ای اهل کوفه اهل فریب و نیرنگ و غرور و پیمان شکنی، خداوند ما اهل بیت پیامبر را وسیله امتحان شما و

شما را وسیله امتحان ما قرار داد، ما از امتحان سربلند بیرون آمدیم.^۱

امام علی ابن حسین مشهور به امام سجاد که شیعه وی را چهارمین امام معصوم می‌دانند نیز می‌گوید: ای فریبکاران نیرنگ باز، دست شما رو شده و هوای نفستان آشکار گشته آیا می‌خواهید همچنان که به نزد پدرانم رفته و با آنها بیعت کردید، به نزد من بیایید و با من بیعت کنید؟^۲

امام حسن حضرت معاویه را بر شیعیان مکار و فریبکار برتری داده و می‌گوید: به خدا سوگند که معاویه در نظر من بهتر از این کسانی است که خود را شیعیان من دانسته و در عین حال قصد قتل مرا دارند، ثروتم را انتخاب کرده و دارایی‌ام را گرفته‌اند به خدا سوگند اگر معاویه از من پیمان و بیعتی بگیرد که به سبب آن، خونم حفظ گشته و زن و بچه‌ام در امان باشند، بهتر از آن است که شیعیان مرا بکشند و زن و بچه‌ام را نابود کنند و اگر به جنگ با معاویه در افتم، همین شیعیان گردنم را گرفته و مرا به معاویه تسلیم می‌کنند.^۳

امام علی نیز می‌فرماید: به خدا سوگند که دوست دارم معاویه افرادش را با افرادم معاوضه کند همانند معاوضه درهم با دینار، ده نفر از شما را گرفته و درمقابل، یک نفر از افرادش را به من بدهد (و در عین حال هر بار) دو سه نفر از شما را به عنوان بخشش و انعام به وی بدهم.

ای کسانی که گوش دارید و نمی‌شنوید، زبان دارید و لال شده‌اید، چشم دارید و در عین حال کورید نه به هنگام دیدار صادقید و نه در حال گرفتاری و مصیبت مورد اطمینان، دستان شما بریده باد ماند گله شتری هستید که چوپانش آن را ترک کرده از هر

۱- الإحتجاج طبرسی ج ۲ ص ۳۲.

۲- الإحتجاج طبرسی ج ۲ ص ۲۷.

۳- الإحتجاج طبرسی ج ۲ ص ۱۰.

طرف که جمع گردند از طرف دیگر پراکنده می‌شوند.^۱ این رأی و نظر اهل بیت در مورد شیعه است دیدید که آنها شیعه را فریبکار، خائن و پیمان شکن دانسته‌اند، ما این جملات را از دو منبع معتبر شیعه یعنی الاحتجاج طبرسی و نهج البلاغه نقل کرده ایم علاوه بر این مهم‌ترین استاد علم جرح و تعدیل نزد شیعه، ابو عمروکشی به سند خود موارد دیگری از کلام اهل بیت را روایت کرده که ما نیز آنها را نقل می‌کنیم:

امام جعفر صادق می‌فرماید: هر آیه ای را که خداوند درباره منافقین نازل کرده باشد، این آیه درمود کسانی که خود را شیعه می‌دانند صدق می‌کند.^۲

و همچنین فرموده: اگر امام زمان ظهور کند، از کشتار شیعیان دروغگو شروع می‌کند.^۳ این نیز از فرمایشات ایشان است که می‌فرماید: براستی کسانی که خود را شیعه می‌دانند از یهود و نصاری و آتش پرستان بدترند.^۴

امام باقر می‌فرماید: اگر همه مردم شیعه ما شوند، $\frac{۳}{۴}$ آنان در حقانیت ما شک داشته و $\frac{۱}{۴}$ باقیمانده احمق‌اند.^۵

امام رضا می‌فرماید: فتنه و شر کسانی که خود را شیعه ما می‌دانند از شر و فتنه دجال بر ما خطرناک‌تر است.^۶

آقای کلینی کسی که شیعه وی را ثقة الاسلام نامیده‌اند، به سند خویش از موسی پسر بکر واسطی نقل کرده که ابی الحسن فرمود: اگر در میان شیعیان خود تحقیق و بررسی

۱- نهج البلاغه ج ۱ ص ۱۸۸-۱۹۰.

۲- رجال الکشی ص ۲۵۴.

۳- رجال الکشی ص ۲۵۳.

۴- رجال الکشی ص ۲۵۲.

۵- رجال الکشی ص ۱۷۹.

۶- وسائل الشیعة ج ۱۱ ص ۴۴۱.

کنم، می‌بینم که همگی سازنده دروغ و موضوعات‌اند و اگر آنها را امتحان کنم همگی مرتد از آب در می‌آیند و اگر بهترینها را جدا کنم از هزار نفر یک نفر نمی‌ماند.^۱

با این وجود نمی‌دانم چه چیزی برای شیعه باقی مانده، چرا جنایت نیاکانشان خود را به نادانی زده‌اند؟ گویا هیچ فریب و نیرنگ و مکاری از آنان روی نداده و چرا این جملات ارزشمند اهل بیت در مذمت و بدگویی از خود را فراموش کرده‌اند؟

بدعت گریه و خود زنی

عبدالحسین شرف الدین موسوی کتابی موسوم به «المجالس الفاخرة فی ماتم العترة الطاهرة» تألیف کرده و طبق عادت همیشگی خود، به دفاع از بدعت و خرافات عبادتی شیعه پرداخته و همچنان که از نام کتابش پیدا است با آب و تاب بسیار، مسئله بر پا داشتن مجلس عزا را ذکر کرده و تلاش کرده گریه کردن پیامبر، بر مرگ پسرش ابراهیم را وسیله ایی جهت مهر تأیید گذاشتن به مجلس عزا و ماتم شیعه قرار دهد.^۲

بله چشمان پیامبر ﷺ پر اشک بود اما آیا آنچه را که شیعه در عزاداری‌های خود انجام می‌دهند، انجام داد؟ آیا برای شهادت عمویش حمزه رضی الله عنه سالروزی گذاشت تا هر ساله مردم را جمع کرده و مانند آخوندهای شیعه خود را به گریه بزند تا آنها نیز گریه کنند؟ و آیا مجالسی که موسوی از آنها نام برده مجلس قلیان و سیگار و چای و قهوه بود؟

در بخشی دیگر از کتابش می‌گوید: اخلاق و روش ائمه بر گریه و زاری و خود زنی مداومت داشته و به دوستان خود توصیه می‌کردند که مراسم عزا و غم و اندوه برای امام حسین همیشه بر پا شود و نسل پس از نسل، این ماتم و حزن را تازه کنند.^۳

۱- اصول کافی ج ۸ ص ۲۲۸.

۲- المجالس الفاخرة ص ۱۱.

۳- المجالس الفاخرة ص ۱۷.

و همچنین در دفاع از خود در مقابل کسانی که شیعه را بخاطر گریه و زاری و عزاء، سرزنش می‌کنند، می‌گوید: اگر ملامت کننده احمق می‌دانست که ماتم ما برای اهل بیت چه نصرت و یاری بزرگی برای آنان و چه جنگ ویرانگری علیه دشمنانشان است، در مقابل غم و اندوه ما سر تعظیم فرود می‌آوردند.^۱

و بزرگ‌ترین فلسفه و حکمت و راز مجالس ماتم و عزای ما همین است و به همین خاطر است که نسل پس از نسل آن را ادامه می‌دهیم.^۲

ما نیز در جواب می‌گوئیم: شریعت مقدس اسلام این گریه و زاریهای شما را منع کرده و از آن نهی می‌کند و این نهی و منع در روایات ما و شما مشهود است و من در اینجا روایاتی از کتب شیعه را نقل می‌کنم:

۱- محمد بن علی بن حسین، عالمی که نزد شیعه به شیخ صدوق مشهور است می‌گوید: یکی از احادیث پیامبر که تا حال ذکر نگشته این است که: «ألنیاحة من عمل الجاهلیة» «نوحه خوانی و گریه و زاری از کارهای دوران جاهلیت است».^۳

۲- امام صادق از پدرانش نقل می‌کند که: «نهی رسول الله ﷺ عن الرنة عند المصيبة ونهي عن النياحة والاستماع اليها».^۴ «پیامبر اکرم ﷺ از گریه کردن با آواز بلند و نوحه خوانی و گوش دادن به آن نهی فرمود».

۳- پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «صوتان ملعونان يبغضهما الله: احوال عند مصيبة

۱- پیامبر اکرم ﷺ می‌فرماید: «عینان لا تمسهما النار ابدًا عین بکت من خشية الله وعین باتت تحرس في سبيل الله». «دو چشم، آتش جهنم را احساس نمی‌کنند: چشمی که از ترس خدا گریه کرده باشد و چشمی که در راه خدا نگهبانی داده باشد». چرا نفرمود: چشمی که در حسینیه‌ها و مراسم عزای ماتم گریه کند؟ (مؤلف)

۲- المجالس الفاخرة ۳۶-۳۷.

۳- وسائل الشیعة ج ۱۲ ص ۹۱۵؛ بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۱۰۳.

۴- وسائل الشیعة ج ۲ ص ۹۱۵.

وصوت عند نعمة يعني النوح والغناء»^۱. «دو صدا ملعون‌اند و خدا از آنها متنفر و بيزار است: صدای گریه و زاری و شیون و نوحه به هنگام مصیبت و صدایی به هنگام شادی یعنی نوحه خوانی در ماتم و عزا و آواز به هنگام شادی».

۴- ابی‌عبدالله می‌فرماید: داد و فریاد و نوحه خوانی برای میت جایز نیست و لازم ندارد اما مردم نمی‌دانند.^۲

۵- در نامه امام علی به رفاعه پسر شداد آمده که: مواظب باش در شهری که مردم از تو حرف شنوی دارند (در آن حکومت می‌کنی) هرگز اجازه ندهی که نوحه خوانی بر مرده انجام شود.^۳

۶- امام صادق می‌فرماید: کسی که به هنگام مصیبت با دستش بر رانهایش بزند اجرش باطل گشته است.^۴

۷- ابی‌عبدالله می‌فرماید: داد و فریاد و گریه و نوحه بر مرده لازم نیست و نباید صاحب عزا لباس پاره کند (سینه چاک کند).^۵

۸- همچنین وقتی جعفر ابن ابی‌طالب به شهادت رسید، ایشان به فاطمه فرمودند: به کلمات ذیلی و مرگ و واویلا و غم و اندوه صدایت را بلند نکن.^۶

۹- ابو سعید خدری می‌فرماید: «إن رسول الله لعن النائحة والمستمعة». «پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله بر نوحه خوان و همچنین کسی که به نوحه خوانی گوش فرا دهد، لعن و نفرین فرستاده است».^۱

۱- مستدرک الوسائل نوری ج ۱ ص ۱۴۴؛ بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۱۰۱.

۲- وسائل الشیعة ج ۲ ص ۹۱۶؛ اصول کافی ج ۳ ص ۲۲۶؛ الوافی ج ۱۲ ص ۸۸.

۳- مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۴.

۴- وسائل الشیعة ج ۲ ص ۹۱۴.

۵- اصول کافی ج ۳ ص ۲۲۵؛ وسائل الشیعة ج ۲ ص ۹۱۶.

۶- من لا یحضره الفقیه ج ۱ ص ۱۱۲؛ الوافی ج ۱۳ ص ۸۸؛ وسائل الشیعة ج ۲ ص ۹۱۵.

۱۰- ابو جعفر می‌فرماید: شدیدترین ناشکیبایی و بی‌صبری، گریه با صدای بلند و داد و فریاد و نوحه خوانی و کوبیدن بر صورت و سینه و کندن موی سر است و هر کس که نوحه خوانی کند صبر و شکیبایی را ترک کرده و راهی جز راه راست را گرفته است.^۱
در رد و نهی و منع خود زنی و سینه زنی شیعه در حسینیه‌ها و عزاداری‌هایشان نیز احادیث بسیار زیادی در کتب اهل تشیع آمده که بعضی را نقل می‌کنیم:

۱- ابوالمقدام می‌فرماید: از ابوالحسن و ابو جعفر شنیدم که در تفسیر آیه: ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾ [الممتحنة: ۱۲]. وَلَا تَنَادِي بِالْوَيْلِ وَلَا تَقِيمِنَ عَلٰى نَائِحَةٍ ثُمَّ قَالَ هَذَا هُوَ الْمَعْرُوفُ الَّذِي قَالَ اللَّهُ فِيهِ: ﴿وَلَا يَعْصِيَنَّكَ فِي مَعْرُوفٍ﴾^۲ «اگر من مُردم بخاطر مرگ من صورتت را پاره نکن، موی سرت را نکن، و با صدای بلند و داد و فغان بر من گریه نکن و نوحه خوان را بر سر جنازه من نیاور، سپس فرمود: کار نیکی که خداوند دستور فرموده که در آن از من سرپیچی نکنید، همین است».

۲- ابی عبدالله نیز در تفسیر آیه مذکور می‌فرماید: کار نیکی که خداوند امر به اطاعت از آن فرموده این است که (به هنگام مصیبت) لباس پاره نشود، صورت‌ها را نزنند و نوحه خوانی و واویلا راه نیانداخته و به نزد قبر اقامت نکنند.^۳

۳- همچنین روایتی که در فصل گذشته از ابی‌جعفر روایت شده که فرمود: شدیدترین ناشکیبایی و بی‌صبری گریه با صدای بلند و داد و فغان و نوحه خوانی و کوبیدن بر صورت و سینه و کندن موی سر است.^۴

۱- مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۴.

۲- اصول کافی ج ۳ ص ۲۲۳؛ وسائل الشیعه ج ۲ ص ۹۱۵؛ بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۷۶.

۳- وسائل الشیعه ج ۲ ص ۹۱۵-۹۱۶؛ مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۴.

۴- تفسیر نور الثقلین ج ۵ ص ۳۰۸؛ مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۴.

۵- سند این روایت در صفحه ۶ گذشت.

۴- امام حسین به خواهرش زینب توصیه کرد که: خواهرم تو را به خدا سوگند می‌دهم و خواهش می‌کنم به سوگند و توصیه‌ام عمل کن. اگر من مردم لباست را پاره نکرده و بر مرگ من واویلا و داد و فریاد راه نیانداز!

۵- و در جایی دیگر می‌فرماید: کسی که به هنگام مصیبت بر صورت خود کوبیده و سینه را پاره کند از ما نیست.^۲

شیعه در ماه محرم به عنوان عزاداری امام حسین، لباس سیاه می‌پوشند نمی‌دانم که فرموده امام علی را نمی‌دانند یا خود را از دانستن آن به نادانی زده‌اند که می‌فرماید: لباس سیاه نپوشید زیرا که لباس مخصوص فرعون است.^۳

فردی از امام صادق در رابطه با پوشیدن کلاه سیاه پرسید، ایشان در جواب فرمودند: با کلاه سیاه نماز نخوان زیرا که لباس اهل جهنم است.^۴

و همچنین می‌فرماید: نزد هیچ قبری اقامت نکنید، لباس سیاه نپوشید و موی سر را پخش نکنید.^۵

امام صادق از پیامبر روایت می‌کند که فرمود: «لا تَلْطَمَنَّ وَجْهًا وَلَا تَنْتَفِنَّ شَعْرًا وَلَا تَشَقِّقَنَّ جِيبًا وَلَا تَسُودَنَّ ثَوْبًا» «بر صورت خود نکوبید، موی سرتان را نکنید، سینه‌ها را پاره نکرده و لباسها را سیاه نکنید».^۶

شنیدم که یک سخنران شیعه پاکستانی از خود زنی و سینه زنی دفاع می‌کرد و برای صحت گفته‌هایش به این آیه قرآن استناد می‌کرد که می‌فرماید: ﴿فَأَقْبَلَتِ امْرَأَتُهُ فِي صَرَوةٍ

۱- مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۴۴.

۲- مرجع سابق.

۳- من لا یحضره الفقیه ج ۱۱ ص ۱۶۳؛ وسائل الشیعة ج ۲ ص ۲۸۷.

۴- من لا یحضره الفقیه ج ۱ ص ۱۶۲؛ وسائل الشیعة ج ۲ ص ۲۸۱.

۵- تفسیر نور الثقلین ج ۵ ص ۳۰۸؛ مستدرک الوسائل ج ۱ ص ۱۲۴.

۶- تفسیر صافی ج ۵ ص ۱۶۶؛ تفسیر نور الثقلین ج ۵ ص ۳۰۷.

فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ ﴿۲۹﴾ [الذاریات: ۲۹]. وقتی ملائک مأمور خدا به منزل ابراهیم آمده و خبر حاملگی همسرش را به وی دادند، همسرش با تعجب جیغ کشید و بر صورت خود کوبید و گفت (ای وای) من پیرزنی نازا هستم (مگر می‌شود که حامله شوم؟) ما نیز در جواب می‌گوئیم اولاً: بر فرض صحت تفسیر و برداشت آن سخنران شیعه از آیه مذکور، هرگز از آیه فهم نمی‌شود که خداوند عمل همسر ابراهیم را پسندیده و از آن مدح می‌کند، همچنان که از آیه پیدا است او گفت: من پیرزنی نازا هستم و (این تعجب از قدرت و بشارت الهی) را شرع نمی‌پسندد. دوماً: سخنران مذکور خود را از تفسیر امامانش در رابطه با آن آیه به نادانی زده چون در تفسیر قمی آمده همسر ابراهیم در میان جماعتی جیغ کشید و هنگام شنیدن مژده حاملگی به صورت خود کوبید.^۱

ابوعلی ابن الحسن در تفسیر مجمع البیان می‌گوید: همسر ابراهیم از شدت تعجب انگشتان دستش را جمع کرد و بر پیشانی‌ش زد.^۲

ملا محسن فیض کاشانی می‌گوید: در حالت تعجب با انگشتان دستش بر پیشانی خود زد.^۳

سوماً: آقای سخنران چون صفت امانتداری علمی را نداشت، روایاتی را که ما از کتب معتبر شیعه آورده ایم، مخفی کرده و نقل نمی‌کرد به این آیه استناد می‌کرد تا بلکه بتواند در صحت حدیث صحیح (لیس منا من لطم الخدود و شق الجیوب و دعا بدعوی الجاهلیة) شک وارد کند که می‌فرماید: کسی که بر صورت خود کوبیده، سینه را پاره کرده و مانند دوران جاهلیت واویلا و آه و فغان کند از ما نیست.^۴

۱- تفسیر قمی ج ۲ ص ۳۰۳.

۲- مجمع البیان ج ۲۷ ص ۱۶.

۳- تفسیر صافی ج ۵ ص ۷۱.

۴- صحیح الجامع الصغیر ج ۵ ص ۱۰۲.

آیا او روایت مهمترین مجتهدشان مجلسی از امام صادق را ندیده که می‌گوید: پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله از واویلا و داد و فغان به هنگام مصیبت و همچنین از نوحه خوانی و گوش فرا دادن به آن و کوبیدن بر صورت نیز نهی فرمود^۱.

پس وصیت امام جعفر صادق به هنگام مرگش چی شد که فرمود: بخاطر مرگ من صورت خود را نزده و لباس‌هایتان را پاره نکنید (سینه چاک نکنید)^۲.

از پیامبر پرسیدند چه چیزی باعث باطل شدن اجر و پاداش انسان می‌شود؟ فرمود: «تصفیق الرجل بيمينه علد شماله والصبر عند الصدمة الأولد من رضي فله السخط»^۳ «به هنگام مصیبت دست راست را بر چپ زدن باعث آن می‌شود برآستی که صبر و شکیبایی به هنگام مصیبت بهتر است و کسی که به ناشکیبایی راضی باشد نارضایتی خدا برای او است»^۳.

پس اگر دست راست را بر چپ زدن باعث باطل شدن اجر و پاداش انسان باشد، به طریق الأولی بر صورت کوبیدن و سینه دریدن در این تحریم سهم بیشتری دارد.

و آیا روایت دیگر مجلسی از ابی عبدالله را نمی‌دانست که می‌گوید: نمی‌دانم در میان این سه نفر جرم کدامشان سنگین‌تر است کسی که به هنگام مصیبت مردم، بدون پوشیدن جبه و عبا پشت سر جنازه راه بیافتد، کسی که به هنگام مصیبت دستش را بر رانش می‌کوبد یا کسی که می‌گوید: با وی مهربان باشید^۴.

شيعه زیارت قبر را بر حج ترجیح می‌دهند.

زیاده روی شيعه در گمراهی به حدی رسیده که معتقداند زیارت قبر امام حسین در کربلا از حج خانه خدا برتر است، از ابی عبدالله روایت می‌کنند که می‌گوید: کسی که در

۱- بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۱۰۴.

۲- بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۱۰۱.

۳- بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۹۳.

۴- بحار الأنوار ج ۸۲ ص ۷۹.

روز عرفه قبر امام حسین را زیارت کند خداوند برای او یک میلیون حج با امام زمان، یک میلیون عمره با پیامبر، آزاد کردن هزار برده و آماده ساختن هزار مجاهد برای جهاد در راه خدا را می‌نویسد و خداوند اسم او را «بنده صدیق من که به وعده‌ام ایمان دارد» می‌گذارد و ملائکه می‌گویند: فلان کس صدیق است چون خداوند از بالای عرش خود وی را تأیید کرده است و همچنین در سر زمین، او را فرشته مقرب درگاه خدا می‌نامند.^۱

در روایتی دیگر آمده که ابی عبدالله فرمود: کسی که به نزد قبر امام حسین برود در حالی که مقام و منزلت ایشان را بشناسد مانند آن است که صد بار حج کرده باشد.^۲ شیعه‌ایی که نتواند قبر امام حسین را زیارت کند، باید برای جبران خسارت بیست و یک بار حج خانه را انجام دهد تا به درجه زائر قبر حسین برسد. حذیفه پسر منصور می‌گوید: ابی عبدالله از من پرسید چند بار به حج رفته‌ای؟ عرض کردم نوزده بار، فرمود اگر بیست و یک بار را کامل کنی آنچه را که برای زائر قبر امام حسین می‌نویسند برای تو نیز می‌نویسند.^۳

اهل تشیع از این نوع روایات دروغین و جعلی بسیار دارند حتی در بعضی از آنها آمده که زیارت قبر امام حسین، انسان را از حج بی‌نیاز می‌سازد و کسی که نمی‌تواند به حج برود، زیارت قبر وی برای او کافی است. از ابی‌عبدالله روایت است که فرمود: اگر خواستی به حج بروی و نتوانستی پس به زیارت قبر امام حسین برو که برایت حج نوشته می‌شود و اگر خواستی به عمره بروی و نتوانستی باز هم به زیارت قبر امام حسین برو که برایت عمره نوشته می‌شود.^۴

۱- وسائل الشیعة ج ۱۰ ص ۳۶۰.

۲- وسائل الشیعة ج ۱۰ ص ۳۵۰.

۳- همان منبع سابق.

۴- وسائل الشیعة ج ۱۰ ص ۳۳۲.

علامه شیعه آیت الله سید عبدالحسین دستغیب می‌گوید: براستی که خداوند با بندگان خود بسیار مهربان است که زیارت قبر امام حسین را به جای حج خانه خود جایگزین کرده تا کسی که نمی‌تواند به حج برود، آن زیارت را انجام دهد و حتی برای بعضی از مسلمانان که می‌توانند شرایط زیارت را به دقت رعایت کنند، ثوابش از حج بیشتر است همچنان که در روایات صریح آمده است.^۱

حتی می‌گویند: خداوند قبل از اینکه به حجاج بیت الله الحرام در صحرای عرفات بنگرد، به زائرین قبر امام حسین می‌نگرد.

راوی روایت می‌گوید: از ابی عبدالله پرسیدم آیا واقعاً خداوند قبل از اینکه به اهل عرفات بنگرد، به زائرین قبر امام حسین می‌نگرد؟ گفت: بله گفتم چرا؟ گفت: چون در میان حاجیان عرفات اولاد زنا وجود دارد اما در میان زائرین قبر امام حسین چنین شخصی وجود ندارد.^۲

و همچنین در روایتی دیگر آمده که: خداوند در روز عرفه قبل از نظر به سوی اهل عرفات به سوی زائرین قبر امام حسین نظر رحمت دارد.^۳

این روایات دروغینی که شک در بطلان و ساختگی بودن آنان نیست، براستی بی‌حیایی و بی‌آبرویی سازنده آن و حماقت کسانی را می‌رساند که آن را باور کرده‌اند چون مخالف حدیث صحیح پیامبر است که می‌فرماید: «لَا تُشَدُّ الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِي هَذَا وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى».^۴ «به سوی هیچ مکانی بار سفر نبندید جز به سوی سه مسجد، مسجد الحرام (در مکه) همین مسجد من (در مدینه منوره) و مسجد الاقصی (در بیت المقدس)».

۱- الثوره الحسينية ص ۱۵.

۲- وسائل الشيعة ج ۱۰ ص ۳۶۱.

۳- الثوره الحسينية ص ۱۵.

۴- صحيح الجامع الصغير ج ۶ ص ۱۵۵.

و همچنین در روایتی دیگر از ابوسعید خدری آمده است که پیامبر فرمود: «لَا تُشَدُّ الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدَ مَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِي هَذَا وَمَسْجِدِ الْأَقْصَى» «بار سفر جز به سوی یکی از سه مسجد نبندید، همین مسجد من، مسجد الحرام و مسجد الأقصى». اگر می‌گوئی شاید شیعه این دو حدیث را باور ندارند، در جواب می‌گوئیم: همین حدیث در کتب اهل تشیع آمده هر چند که بخشی از آن را تحریف کرده‌اند، سه نفر از بزرگ‌ترین علمای مشهور شیعه شیخ صدوق، حرّ عاملی و مجلسی از امام علی روایت می‌کنند که فرمود: «لَا تُشَدُّوا الرَّحَالَ إِلَّا إِلَى ثَلَاثَةِ مَسَاجِدِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَمَسْجِدِ رَسُولِ اللَّهِ وَمَسْجِدِ الْكُوفَةِ»^۱.

«بار سفر را جز به سوی سه مسجد نبندید مسجد الحرام، مسجد پیامبر و مسجد کوفه».

حال بر فرض صحت روایت آنها از امام علی باز کار شیعه غلط و حرام است چون آنها به سوی مشهد، نجف، مقام زینب و غیر آنها از قبر و گنبد و بارگاه سفر می‌کنند خصوصاً قبر امام حسین، که یک بار زیارتش نزد آنان از هشتاد بار حج کردن بهتر است. سؤال اینجاست که اگر زیارت قبر امام حسین چنین ارزشی دارد، و برابر با بیست یا هشتاد بار حج خانه خدا است، چرا در قرآن از آن نامی نیامده است؟ هستند کسانی (از اهل سنت) که با حسن نیت وجود چنین عقیده‌ای در دل شیعیان را انکار کرده و باور ندارند که شیعه زیارت قبر و امامت نزد آن و طوافش را بر حج برتری می‌دهند.

احادیثی که از کتب شیعه نقل کردیم، علیه آنان شهادت می‌دهند، دیدید که در عقیده آنان کسی که نمی‌تواند قبر امام حسین را زیارت کند، باید بیست و یک بار حج کند تا فضیلت زیارت قبر وی را بدست آورد.

ما به عنوان هشدار و زنگ خطر، این حدیث پیامبر را یادآور می‌شویم که می‌فرماید:

۱- بحار الأنوار ج ۹۹ ص ۲۴۰؛ الخصال ص ۱۴۳؛ وسائل الشیعة ج ۳ ص ۵۲۵.

«لا تتخذوا قبوري قبلة ولا مسجدا فان الله عزوجل لعن اليهود حيث اتخذوا قبور انبيائهم مساجد»^۱.

«قبر مرا قبله و یا مسجد قرار ندهید براستی که خداوند یهودیان را لعن و نفرین کرده چون قبر پیامبران خود را محل سجده و نماز قرار دادند».

دروغ پردازی‌های شیعه درباره خاک کربلا

شیعه برای سجده بردن بر خاک قبر امام حسین ارزش و خاصیتی منحصر به فرد ساخته‌اند.

از ابی‌عبدالله روایت می‌کنند که: سجده بردن بر خاک قبر امام حسین حجاب‌های هفتگانه را پاره می‌کند^۲.

از امام صادق روایت کرده‌اند که: سجده بردن بر خاک قبر امام حسین هفت طبقه زمین را نورانی می‌کند^۳. این دو روایت دروغ شیعه را بر ملا می‌کند که در مقام دفاع از خود می‌گویند: هدف ما سجده بردن بر خاک قبر حسین نیست، بلکه بخاطر کسب اطمینان از نظافت محل سجده، آن را می‌گذاریم و این ادعا کاملاً باطل است چون سجده بردن فقط با پیشانی نیست بلکه با هفت عضو انسان (دو کف دست، دو سینه پا، دو زانو و پیشانی) به سجده بیفتد، شیعه روی یک عضو (پیشانی) سجده می‌برد، پس شش عضو دیگر چی؟ این در حالی است که حتی در روایات خودشان، بینی جزو پیشانی محسوب شده و تأکید شده که باید روی محل سجده قرار گیرد.

۱- این حدیث، از روایات اهل تشیع است که گواه علیه آنها است، بنده در کتابی جداگانه یک باب مستقل را به جدال با آنان در این مورد اختصاص داده‌ام (مؤلف).

۲- وسائل الشیعة ج ۲ ص ۶۰۸؛ تحریر الوسیلة ج ۱ ص ۱۴۹.

۳- وسائل الشیعة ج ۲ ص ۶۰۷.

از امام صادق نقل است که فرمود: کسی که بینی وی آنچه را که پیشانیش انجام می‌دهد، انجام نداده باشد نمازش صحیح نیست^۱.
همچنان که شیخ طوسی در دو کتاب خود از امام علی روایت می‌کند که: چنین نمازی صحیح نیست که آنچه پیشانی انجام می‌دهد بینی انجام نداده باشد^۲.

ساختن تسبیح از خاک قبر

اضافه بر مسأله سجده آنها معتقداند که اگر کسی تسبیحی با خود حمل کند که از خاک قبر امام حسین ساخته شده باشد او تسبیح کننده است هر چند که تسبیح هم نکرده باشد.

از امام صادق روایت می‌کنند که فرمود: کسی که تسبیحی همراه داشته باشد که از گل قبر امام حسین ساخته باشند، نزد خدا تسبیح کننده محسوب می‌شود هر چند که تسبیح نکند^۳.

علتش این است که طبق اعتقاد شیعه سرزمین کربلاء پاک‌ترین، مقدس‌ترین و با عظمت‌ترین نقطه کره زمین بوده و از آن روز که خدا آن را آفریده همین طور بوده است در این رابطه جمله ایی را نیز به پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله نسبت داده‌اند که گویا فرموده است: «هی أطهر بقاع الارض وأعظمها حرمة وإنها لمن بطحاء الجنة»^۴. «آنجا پاک‌ترین نقطه روی زمین، با عظمت‌ترین آن و قسمتی از خاک بهشت است».

۱- اصول کافی ج ۳ ص ۳۳۳؛ وسائل الشیعة ج ۴ ص ۹۵۵.

۲- الاستبصار ج ۱ ص ۳۲۷؛ تهذیب الأحکام ج ۲ ص ۲۹۸؛ وسائل الشیعة ج ۴ ص ۹۵۴.

۳- وسائل الشیعة ج ۳ ص ۶۰۸؛ السجود علی التربة الحسينية ص ۳۴.

۴- السجود علی التربة الحسينية ص ۲۵.

خاک قبر حسين شفای درد است.

از ابی‌عبدالله روایت است که فرمود: براستی که خداوند متعال آن خاک را وسیله شفا برای شیعیان و دوستان ما قرار داده‌است.^۱

سعد می‌گوید: از امام رضا درباره خاکی که مردم آن را می‌خورند پرسیدم، فرمودند خوردن هر خاکی همانند خوردن گوشت مردار، خون و گوشت حیوانی که برای غیر خدا قربانی شده باشد، حرام است جز خوردن خاک قبر حسين که شفای هر دردی است.^۲

و همچنین ابی‌عبدالله می‌فرماید: در خاک قبر امام حسين شفای هر دردی وجود دارد و آن خاک، بزرگ‌ترین دواء است.^۳

سنت روز عاشورا روزه است نه خود زنی

مادامی که به موضوع عاشورا و مسائل آن پرداخته ایم لازم است بگوئیم که: اهل سنت بزرگداشت روز عاشورا را در روزه می‌بینند نه در خود زنی و سینه دریدن.

ابن عباس رضی الله عنهما می‌فرماید: ندیدم که پیامبر صلی الله علیه و آله روزه گرفتن در هیچ روزی را بر روزی دیگر ترجیح دهد جز روز عاشورا بر سایر ایام و ندیدم که ماهی را بر ماه رمضان برتری دهد.^۴

و همچنین می‌گوید: وقتی پیامبر به مدینه تشریف فرما شد، دید که یهودیان در آنجا روز عاشورا را روزه می‌گیرند فرمود: «ما هَذَا الْيَوْمُ الَّذِي تَصُومُونَهُ. فَقَالُوا هَذَا يَوْمٌ عَظِيمٌ أَنْجَى اللَّهُ فِيهِ مُوسَى وَقَوْمَهُ وَغَرَّقَ فِرْعَوْنَ وَقَوْمَهُ فَصَامَهُ مُوسَى شُكْرًا فَنَحْنُ نَصُومُهُ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: فَنَحْنُ أَحَقُّ وَأَوْلَى بِمُوسَى مِنْكُمْ فَصَامَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ»

۱- بحار الأنوار ج ۱۰۱ ص ۱۱۸.

۲- بحار الأنوار ج ۱۰۱ ص ۱۲۰.

۳- بحار الأنوار ج ۱۰۱ ص ۱۲۲.

۴- مشكاة المصابيح ج ۱ ص ۶۳۴.

وَأَمَرَ بِصِيَامِهِ^۱. «(فرمود) این چه روزی است که شما روزه می‌گیرید؟ گفتند: روز بزرگی است که خداوند موسی و امتش را نجات داده و فرعون و قومش را غرق کرد، موسی نیز به عنوان شکرگزاری آن روز را روزه گرفت و ما نیز روزه می‌گیریم پیامبر فرمود: ما لایق‌تر و نزدیک‌تر به موسی هستیم تا شما، پس پیامبر روزه گرفت و به روزه گرفتن در آن روز امر فرمود».

درجایی دیگر می‌فرماید: وقتی پیامبر روز عاشورا را روزه گرفته و به آن امر فرمود، عرض کردند «یا رسول الله إنه يوم يعظمه اليهود والنصارى فقال لئن بقیت إلی قابل لأصومن التاسع». «ای پیامبر خدا عاشورا روزی است که یهود و نصاری آن را بزرگ می‌دارند پیامبر فرمود: اگر زنده ماندم سال آینده روز نهم (تاسوعا) را نیز روزه می‌گیرم (تا شباهت به آنان در عبادت ما از بین برود)»^۲.

روزه روز عاشورا در روایات شیعه نیز آمده است ابی عبدالله از پدرش روایت می‌کند که: امام علی فرمود: روز عاشورا را روزه بگیرید به این طریق که روز نهم و دهم محرم را با هم روزه باشید چون گناه یکسال را پاک می‌کند^۳.

ابی الحسن می‌فرماید: پیامبر و خاندان وی روز عاشورا را روزه می‌گرفتند^۴. امام جعفر از پدرش روایت می‌کند که: روزه روز عاشورا کفاره گناه یکسال است^۵. پس بر شیعه واجب است روزه خوانی و نوحه سرایی و بر پا داشتن مجالس عزا و ماتم حسینیه‌ها را ترک کرده (و بجای آن روزه بگیرند) چون پیامبر اکرم در آن روز روزه گرفته و امام علی به آن امر کرده و امام باقر نیز می‌فرماید: روزه گرفتن در روز عاشورا

۱- مشکاة المصابیح ج ۱ ص ۶۳۸.

۲- مشکاة المصابیح ج ۱ ص ۶۳۴.

۳- الإستبصار ج ۲ ص ۱۳۴.

۴- همان مرجع سابق.

۵- همان مرجع سابق.

باعث پاک شدن گناهان یکسال خواهد شد، پس چرا نفرمود: بر پا داشتن مجلس عزا و ماتم کفاره گناهان یکسال است.

آیا شیعه چیزی را کشف کرده که پیامبر اکرم از آن بی‌خبر بوده و آن را از دست داده است؟ چرا هرگز نفرمود: در روز عاشورا پسر حسین کشته می‌شود و بر شما لازم است که در آن روز عزا و ماتم بگیرید.

از پروردگار بلند مرتبه توانا خواستارم این رساله را که عجالاً نوشته‌ام وسیله نفع بخشیدن به مردم و ذخیره روز قیامت قرار دهد.

وإلى الله على محمد و على آله وصحبه وسلّم
عبدالله بن عبدالعزيز